

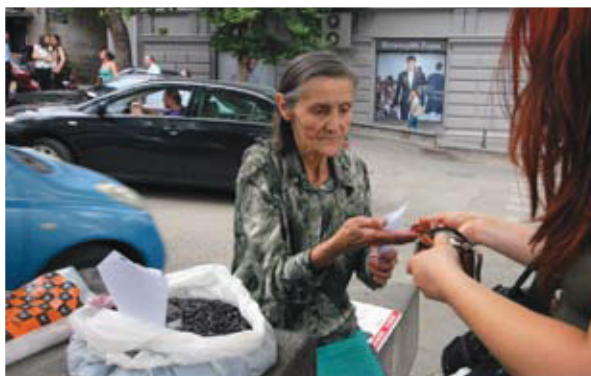
Gruzija – skrit dragulj sredi divjega Kavkaza, kjer živijo ponosni in gostoljubni ljudje

Ekipe desetih popotnih fotografij in fotografov, članov Društva popotnih fotografov in fotoreporterjev Slovenije, se je poleti leta 2012 tri tedne potepala po Gruziji. Njihova pot je bila predstavljena na potopisnem predavanju Ljubljanskega geografskega društva.

Po razpadu Sovjetske zveze so Gruzijo pretresale gospodarske in politične krize. Abhazija in Južna Osetija sta se odcepili. Po izgubljenih vojnah z Rusijo so državo preplavili begunci. Ruski bojkot uvoza gruzijskega vina in čaja je prizadel državno gospodarstvo. Kljub vsem težavam, ki jih tarejo, so Gruzijci ponosni in pristno gostoljubni narod. Radi se pohvalijo s svojo dolgo zgodovino, s tem, da so že leta 327 postali kristjani, še bolj ponosni pa so na vsaj 8000 let staro tradicijo vinogradništva in vinarstva.

Avtor besedila in fotografij: GAL KUŠAR

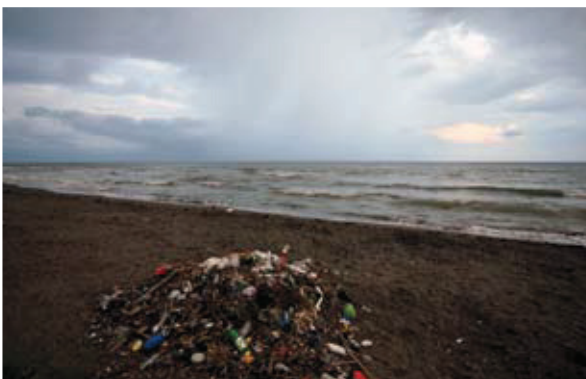
Slika 1: Tbilisi je milijonska prestolnica, v kateri živi četrtnina od 4,6 milijona prebivalcev Gruzije. Je mesto nasprotij, med starim in novim, med bogastvom in revščino. Upokojenka prodaja sončnična semena na ulici Tbilisija, da si izboljša gnotno stanje.

Slika 2: Gorovje Kavkaz, gorska veriga, katere najvišji vrhovi presegajo 5000 m, je naravna meja med Rusijo in Gruzijo. Od vzhoda proti zahodu si sledijo težko dostopne gorske gruzijske pokrajine Tusheti, Kazbegi in Svaneti, ki nudijo obilo možnosti za pohodništvo, planinarjenje in jahanje.

Slika 3: Ledenik Shkhara polzi z istoimenske najvišje gruzijske gore (5068 m). Izhodišče za poldnevni trekking do ledenika je Ushguli, z 2100 m nadmorske višine najvišji stalno naseljen kraj v Evropi.

Slika 4: Med mestoma Poti in Batumi je tako imenovana gruzijska črnomska riviera. Ob morju so različne »sindikalne« počitniške hiše, v Batumiju pa tudi hotelski kompleksi. Črno morje je motno, blatno in že po občutku manj slano kot naš Jadran. Na plažah je črna mivka in ogromno smeti.